

UCHWAŁA Nr 191 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 kwietnia 1956 r.

w sprawie niektórych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby oraz nagród przyznawanych pracownikom ministerstw i urzędów centralnych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i art. 10 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała:

§ 1. W uchwale nr 100 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1953 r. w sprawie przyznawania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby (Monitor Polski Nr A-10, poz. 139 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) po ust. 1 wprowadza się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Pracownikom, określonym w ust. 1, zaszeregowanym do grup uposażenia wymienionych w § 6 lit. a), może być przyznany dodatek specjalny do uposażenia w granicach, jakie określa dla każdej grupy niżej podana tabela:

Grupa uposażenia zasadniczego	Miesięcznie złotych	
	od	do
I	600	900
II	400	800
III	300	700
IV	250	600
V	200	500
VI	150	350

b) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3,

c) dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. W załączniku do uchwały nr 351 Prezydium Rządu z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie dodatku specjalnego dla pracowników nadzoru pedagogicznego zmienia się dodatki pedagogiczne dla zatrudnionych w ministerstwach i w Centralnym Urzędzie Szkolenia Zawodowego w sposób następujący:

Stanowisko	bez studiów wyższych		ze studiami wyższymi	
	z praktyką pedagogiczną i zawodową		z praktyką pedagogiczną i zawodową	
	ponad 5 lat	ponad 10 lat	ponad 5 lat	ponad 10 lat
Naczelnik wydziału	430	500	580	650
Wizytator, kierownik samodzielnego referatu, inspektor kadr, inspektor warsztatów szkolnych, inspektor zagospodarowania	360	430	500	570

2) w § 6 lit. a) wyrazy „do grupy V — I” zastępuje się wyrazami „do grupy VI — I”.

§ 2. 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1950 r. w sprawie przyznania pracownikom centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz urzędów zagranicznych R.P. dodatków do uposażeń za znajomość języków obcych (Moni-

tor Polski Nr A-86, poz. 1059), w uchwale Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r. w sprawie przyznania pracownikom centrali Ministerstwa Handlu Zagranicznego oraz placówek handlowych Rzeczypospolitej za granicą dodatków do uposażeń za znajomość języków obcych (Monitor Polski Nr A-98, poz. 1227), w uchwale Rady Ministrów z dnia 27 września 1950 r. w sprawie przyznania pracownikom Biura Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą dodatków do uposażeń za znajomość języków obcych (Monitor Polski Nr A-109, poz. 1368) oraz w uchwale nr 32 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie przyznania pracownikom Biura Współpracy Gospodarczej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego dodatków specjalnych za znajomość języków obcych (Monitor Polski Nr A-8, poz. 125) — ust. 1 lit. a) i b) otrzymują następujące brzmienie:

- „a) dodatek do uposażenia za biegłą znajomość w słowie i piśmie pierwszego obcego języka w wysokości 120 zł miesięcznie,
b) dodatek do uposażenia za biegłą znajomość w słowie i piśmie każdego następnego języka obcego w wysokości po 90 zł miesięcznie”.

2. W uchwale nr 638 Prezydium Rządu z dnia 22 sierpnia 1953 r. w sprawie dodatków do uposażenia za znajomość języków obcych dla niektórych pracowników Ministerstwa Finansów (Monitor Polski Nr A-81, poz. 959) w § 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) dodatek do uposażenia za biegłą znajomość w słowie i piśmie pierwszego obcego języka w wysokości 120 zł miesięcznie,
2) dodatek do uposażenia za biegłą znajomość w słowie i piśmie każdego następnego języka obcego w wysokości po 90 zł miesięcznie”.

3. W uchwale nr 822 Prezydium Rządu z dnia 15 października 1955 r. o rozciągnięciu uchwały z dnia 29 lipca 1953 r. w sprawie dodatków do uposażenia za znajomość języków obcych dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” na pracowników pozostałych jednostek organizacyjnych resortu łączności oraz

Ministerstwa Łączności (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1393) wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Pracownicy Ministerstwa Łączności otrzymują za biegłą znajomość w słowie i piśmie pierwszego obcego języka dodatek do uposażenia w wysokości 120 zł miesięcznie i za biegłą znajomość w słowie i piśmie każdego następnego języka obcego po 90 zł miesięcznie.”;

2) dotychczasowy § 2 oznacza się jako § 3

§ 3. Uprawnienia ministrów do przyznawania wynagrodzeń ryczałtowych, określonych odrębnymi przepisami, pozostają w mocy.

§ 4. Pracownicy, którzy nabyli w zakładzie pracy prawo do nagrody jubileuszowej określonej zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 kwietnia 1948 r. o nagradzaniu zasłużonych pracowników przemysłu podległego Ministerstwu Przemysłu i Handlu za nienaganną wieloletnią pracę w tym samym zawodzie względnie zakładzie pracy bądź też zbiorowym układem pracy dla komunalnych przedsiębiorstw i zakładów użyteczności publicznej, zachowują to uprawnienie w przypadku przeniesienia służbowego do ministerstwa lub urzędu centralnego.

§ 5. 1. Ustala się dla pracowników ministerstw i urzędów centralnych fundusz na nagrody dla pracowników w wysokości 3% funduszu płac.

2. Prezes Rady Ministrów może w uzasadnionych przypadkach ustalić wysokość funduszu nagród do 4% funduszu płac.

3. Zasady przyznawania nagród ustali Minister Finansów w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Płac i Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz